

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,

Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Motus proprius Greg. XV. pro Presbyteris Congregat. Oratorii S. Philippi Nerii anni 1622.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](http://urn.nbn.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

- offendantur ad a. Visitationis facta ab Episcopo, vel ejus Delegato?
- An Ecclesias Parochiales fundatas in solo Lateranensi valeat Episcopus visitare jure ordinario? 17. Novemb. 1703. Sac. Congreg. Eccl. respondit.
- Ad 1. Negative, & quoad Confraternitates juxta resolutiones jam factas.
- Ad 2. Affirmative.
- Ad 3. Affirmative.
- Ad 4. Affirmative, non tamen auctoritative ad effectum corrigendi.
- Ad 5. Negative.

In visitatione autem Congregationum Presbyterorum Ororii S. Philippi Neri debet Episcopus advertere, quod licet hi subsint jurisdictioni Ordinariorum locorum, non possunt tamen removeri, aut exturbari ab observatione proprii Instituti juxta formam Brevis Gregorii XV. quod hic per extennum datur.

Motus proprius Greg. XV. super regimine Domorum Congregationis Ororii S. Philippi Neri, & Visitatione earumdem Ordinariorum locorum.

GREGORIUS XV.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

EX injunctio nobis de super Apostolicæ servitutis officio, hisque pro Congregationem quarumlibet ad Divini Nominis laudem, & gloriam, ac Populorum edificationem, animarumque salutem provide sedque institutarum, ac personarum iu eis pliis exercitiis, atque Altissimi obsequiis vacontium feliciter regimine statuta, Ordinata sunt, ut firma perpetuo remaneant Apostolicæ confirmationis robur libenter adiicitur

F 2. sic.

stere, & fore suosque plenarios, & integro effectus fortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem locorum Ordinariis, & quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium premissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenorem, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis babentes, illis alias in suorbore permanensuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Julii 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Loco ☩ Annali Piscatoris.

S. Card. S. Susanne.

Approbatio Statutorum in forma specifica Congregationis Oratorii de Urbe concessa à Paulo V. de qua in supra relato Brevi fit mentio, (& præsertim statuti ibidem inserti) reperitur impressa in Bull. Rom. tom. 3. in Append. Bull. d. Pontificis pag. 52. & 53. cap. 4. Conf. 4. alias 92.

52. Decreta autem Visitacionis Episcopi, sive ejus Delegati facta pro prædictis locis, & Ecclesiis observanda sunt, & exequenda: nec Visitatores Ordinarii harum Ecclesiarum, qui habent cum Episcopo cumulativam possunt illa infringere, corrigere seu mutare, vel contrarium decernere, ut patet ex responsione data ad 4. dubium ultimæ propositionis dictæ Cauæ Militen; & prius eadem Congregatio declaraverat 9. Decemb. 1651 in Calaritana dum alius auctoritatibus allegatis tom. 1. tit. 5. annos. ad form. 2. nu. 2.

53 In locis autem, & Ecclesiis, quæ sub Regum immediata protectione sunt, Episcopi possunt visitare, & recognoscere decentiam Divini cultus, & alia facere, & inquirere, quæ pertinent ad sacra My-

steria: quia quoad hoc in nihilo derogatum fuit per Concil. Trid. cap. 8. sess. 22. de refor. jurisdictionis Episcopi, ut S. Congr. respondit Episcopo Lerien. occasione Visitationis liminum 13. Setemb. 1636. lib. 13. Dec. pag. 423. in qua responsione pro instructione additur quod protectio Regia ad effectum exemptionis contentæ in tex- tu Concilii, non acquiratur per simplicem receptionem in protectionem, Barbol. supra d. cap. 8. sess. 22. de refor. n. 30.

Ecclesiæ autem etiam Curatas (illarumque Rectores) quæ Sanctæ Domini Lauretanæ unita, annexa, vel ab ea dependentia sunt in quibusvis Diœcesis existant, Episcopus visitat, & corrigit tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus, ut habetur expressè in Bulla Innocentii XII. emanata anno 1698. super forma regimini d. Almæ Domus S. quoniam vero: in qua ejusdem Sanctæ Domus coloni, & officiales ubique existat jurisdictioni Episcoporum subjiciuntur §. 9. ibi -- Quoniam vero nonnullæ Ecclesiæ, seu Beneficia etiam Curata præfatæ Sanctæ Domini seu Cappelle unita, annexa, vel ab ea dependentia non in Lauretanæ solum, sed in quampluribus etiam aliis Diœcesis reperiuntur, ut tamdem Ecclesiarum, Beneficiorumque bono regimini, recteque administrationi consultum sit, easdem Ecclesiæ, earumque Rectores, aliosque Ministros quoscumque, Episcoporum, aliorumque Ordinariorum in quorum respectu Diœcesis sita sunt, tanquam Sedis Apostolicæ Delegatorum, jurisdictionis, visitationi, & correctioni, sub Congregationis tamen, ut supra à nobis esse regimine, & omnino dependentis, subesse volumus, & mandamus, idemque prorsus quoad omnes, & singulos Colonos, sive Officiales ejusdem Sanctæ Domus extra Diœcensem Lauretanam ubilibet existentes, ad debitum tamen numerum ut supra redicendos, servari statuimus.

54 Præterea Episcopus dum visitat, debet celeriter quantum res postulat se expidere, & ad actus extraneos non se divertere, ne visitati graventur expensis, ut plures monuit Congr. Concilii; & precipue in una Bojanen. in qua ad instantiam Capituli Collegiatæ Campi Bassi propositis sequentibus dubiis.

L. AII

- I. An Episcopus teneatur singulis annis visitare totam Diocesim?
Qualis debet esse comitatus ejusdem Episcopi visitantis ad effundum præstationis virtualium?
Per quod tempus in locis visitandis sint eis prestanta virtualia?
- II. An obtinentes Beneficia simplicia, seu Cappellaniae in titulum teneantur contribuere dictis virtualibus?
An eisdem virtualibus teneantur contribuere Confraternitates latrorum?
- III. An Episcopo accedente ad conferendum Sacramentum Confirmationis, teneantur Universitates præstare virtualia, seu procreationem?
Die 14. Decemb. 1654. respondit.
- Ad 1. Affirmative, & si legitime impeditus fuerit per suum Vicarium Generalem, vel alium Visitatorem idoneum debet visitare, ita ut saltē toto biennio visitatio absolvatur.
- Ad 2. Episcopum debere esse contentum de moderato ac modesto equitatu, ac sumulatu.
- Ad 3. Per Episcopum celeter Visitationem esse absolwendam, & ad actus extraneos non esse diverendum?
- Ad 4. obtinentes Beneficia seu Cappellaniae in titulum teneri pro rata contribuere?
- Ad 5. Confraternitates visitatas, teneri ad eamdem contributionem pro rata.
- Ad 6. non esse administranda virtuala, nisi concurrat consuetudo legitimè prescripta. Li. 19. Dec. p. 428.

55. PER CAPPELLANOS,
ET BENEFICIATOS ADIMPLEANTUR. Cappellani, & Beneficiati tenentur
Monacelli Form. Pars II.

tur Missas celebrare per se ipsos, si adsit præceptum Testatoris, seu Fundatoris ita conceptum -- e se alle volte non potestero celebrare, faciendo celebrare per alii, ut respondit Congr. Concil. 18. Decembr. 1688.

Non obstante allegata in contrarium quadam dec. Merlini lib. 38. fol. 618. Et si tenentur vigore obligationis, & legati celebrare quotidie, semel in hebdomada per alium poterunt celebrare; ut ab ead. Congr. decisum refert Nicol. lucubr. car. lib. 3. tit. 41. de celebrat. Missar. post n. 29. & tenentur applicare Sacrificium pro Cappellaniæ, seu Beneficii Fundatore, etiam si non reperiatur explicitè expressum, quoties ille non declaravit relinquere sacrificii applicationem in libertate celebrantis, ut declaravit S. Cong. Concilii 2. Julii 1669. & 18. Augusti 1688. lib. 26. Dec. fol. 61. & apud Pignatell. consult. 139. n. 13. & 14. tom. 1. qui tamquam verissimam propositionem hanc tinetur, & concordat Bonac. de Sacram. Euchar. disp. 4. quest. ult. punct. 7. §. 2. n. 13.

56. Non tamen tenentur Missas celebrare tempore, quo Capitale Dotis assignata est otiosum, & infructiferum si ne eorum culpa ead. Congreg. in Foro sempronien. 7. Junii 1686. ad 5. & in Monropolitana 8. Aug. 1705. cum aliis quos allegavi tom. 1. tit. 6. annot. ad form. 9. nu. 1. & 2. Neque ab Episcopo cogi possunt, sed tantum hortari, ad celebrandum certis diebus, & horis in Cathedrali, in qua reperiuntur Cappellaniæ, si in fundatione hoc eis non reperiatur injunctum, ead. Congreg. Concil. in Pisauren. 6. Aprilis 1647. lib. 18. Dec. pag. 321. possunt tamen illos astringere (non Censuris) ad providendum de proprio paramenta, ut respondit Congr. Episc. in Surrentina 11. Aprilis 1589.

57. Cappellanus sive Beneficiatus cui reperitur injunctum, quod celebret annuatim unum Anniversarium quindecim, vel viginti Missarum pro Anima Fundatoris, non tenetur celebrari facere Missam cantatam: quia nisi aliud exprimatur in fundatione; tale Anniversarium intelligitur de quindecim vel viginti Missis privatis, eadem anniversaria die celebrandis in lo-

co, Cappellano, seu hæredi, seu Beneficiato bene visa Congr. Concilii in Placentina 13. Jan. 1691. Si autem reperiatur injunctum, quod celebrentur singulis annis Missæ 30. S. Gregorii pro defunctis in Ecclesia N. per Sacerdotem eligendum a N. cui solvantur pro eleemosyna seuta decem, vel duodecim; Cappellanus Sacerdos sic electus, tenetur per se ipsum celebrare, nec poterit dare eleemosynam currentem alteri Sacerdoti, qui præfatas Missas celebret, retento sibi quod superest, ut Sacr. Congreg. Concilii requisita respondit 21. Februarii 1688. & reproposito iterum dubio 17. Julii ejusdem anni, respondit confirmavit lib. 38. Dec. fol. 89. 339. 340. & expresse habetur quoque in Decretis de celebratione Missarum relatibus in Appendice tom. 1. pag. 346. & seqq.

58. NEC TRANSFERANTUR. Missarum onera relicta in certa Ecclesia, seu Cappella, alio trasferri non possunt absque Sedis Apostolicæ licentia Nicol. in fisc. verb. Missa num. 18. Antonell. de loco legal. lib. 1. cap. 5. num. 11. Sacr. Congr. Concilii in Brixien. 1. Decembr. 1686. ad alias translatio nulla est: quamvis fieret auctoritate Exequitorum Testamento rum, qui talem facultatem expressam non haberent, ead. Congregat. in Dertbotten. 4. Junii 1701. quia cum sit actus commutationis voluntatis, ab inferiori exerceri non potest, ideoque Cappellanus, siue Beneficiatus alibi quam in loco præscripto celebrando, peccaret mortaliter, ut tradunt Ric. in prax. part. 4. resol. 93. num. 2. Bonac. de Sacram. Euchar. disp. 4. quæst. ult. punct. 7. §. 4. numer. 2. ubi dat concordantes, nisi ageretur de translatione provisionali facta auctoritate Episcopi ob aliquam rationabilem causam puta, quia locus determinatus sit impeditus, vel Ecclesia esset diruta; nam tunc non commutatur voluntas, sed ex causa alteratur in re accidentalí, quod ab Ordinario fieri potest vigore facultatis sibi tributæ à Conc. Trident. sess. 22. cap. 6. de reform. Ricc. in prax. d. part. 4. resol. 104. per tot. Gavant. de rubr. precept. part. 3. tit. 12. num. 3. Tondut. quæst. benef. tom. 1. c. 68. n. 11. & 12.

59. Ampla ut neque Nuntius Apo-

stolicus possit concedere Indultum, quo Missæ celebrande in loco à Testatore designato alibi celebrentur, ut respondit Sacr. Congregat. Conc. in Giennen. 18. Aug. 1703. At si locus à Testatore designatus non esset, tunc illius hæres poterit ad libitum Missas celebrari facere in quacumque Ecclesia sibi bene visa eadon Congregat. 13. Januarii 1685. & in Tiburtina 29. Novembris 1687. lib. 37. Decret. fol. 662. licet in hac ultima adicet Decretum Sinodale, quo hortabantur hæredes, ut Missas celebrare facerent in Ecclesiis in quibus tumulati reperiebantur Testatore, juxta plurim DD. Sententiam, qui tenent, quoties locus non est determinatur, celebrari debeat prout sunt Ricc. in prax. par. 4. resol. 97. n. 1. Capon. disceptat. 196. n. 20. & alii plures cumulari à Samuel. de sepultur. tract. 2. disp. 2. contr. 7. per tot.

60. Amplia secundò, ut non solum Missæ de loco ad locum contra Defuncti voluntatem transferendæ non sint: sed neque debeant à Cappellanis, & Beneficiatis celebrari diverso tempore a designato, & die specialiter à Testatore volito, & expreso: alias anticipatè, si vè præpostè adimplentes (nisi aliqua rationabilis causa, aut impedimentum alter faciendum suadet) facerent contra defuncti voluntatem, quæ etiam in minimis servanda est. Ricc. in prax. part. 4. d. resolut. 95. num. 3. Bonac. de Sacram. Euchar. disp. 4. quæst. ult. punct. 7. prop. 3. n. 7. & §. 5. num. 4. vers. dixi per se loquendo. Donat. prax. rer. regular. tom. 3. tract. 7. quæst. 82. num. 2. videndum Amostaz. de caus. pili lib. 2. c. 3. num. 43.

61. Quid si fiat translato Ecclesiæ Parochialis, Collegii Regularium, Monialium, vel Canonicorum de uno ad alium locum ab habente potestatem: an inquam celebratio Missarum fit expedienda in priori Ecclesia translata, & regulariter loquendo, si expresse non constet de contraria mente Testatoris siue fundatoris, Missæ celebrandæ erunt in Ecclesia ad quam legitimè sicut facta translatio; præsertim quando locus non sicut principaliter contemplatus, sed personæ: Nam cum sit onus reale transit cum Ec-

Ecclesia, & Testator imponendo onus Missarum principaliter respicit remedium animæ suæ, quod non magis ex una, quam ex alia Ecclesia provenit, ut magistraliter firmat Rot. coram Seraphin. decr. 1149. per totam, in hoc articulo semper videnda.

62 At si Testator in legato Missarum contemplavit principaliter Ecclesiam, vel locum, tunc si Ecclesia, vel Collegium transferatur, Missarum onera non transferuntur, sed eunt adimplenda in prima Ecclesia, ut communiter D D. distinguunt, & præsertim Passerin. de stat. hom. tom. 2. quæst. 187. artic. 4. num. 1183. cum pluribus seqq. Franc. de Eccles. Casab. cap. 7. num. 82. & seqq. Tunc autem locus censeretur contemplatus, si legatum Missarum esset factum pro commoditate Populi in loco existentis. Secundò, si esset relictum ratione cultus alicuius Imaginis, quæ ibi speciali cultu fidelium veneraretur, aut ipse Testator erga illam devotionem peculiarem haberet (quod ex verbis dispositionis, aliisque circumstantiis colligi poterit) Passerin. ubi supra numer. 1189. Tertio si legatum Missarum esset relictum Ecclesiæ in qua reperitur erecta Confraternitas laicorum: nam tunc si legatum non sit factum expressè intuitu ipsius Confraternitatis, sed Ecclesiæ (in dubio præsumendum est) recedente Confraternitate, Missæ, & aliæ fundationes non trasferuntur, sed remanent in prima Ecclesia, Tondut. quæst. benefic. tom. 1. cap. 43. n. 15.

63. NEC REDUCANTUR. Missarum numerus à Testatoribus, Donatoribus, aliisque Benefactoribus relictus, & postquam onus acceptatum fuit, absque licentia Sacr. Congregat. Concilii hodie reduci non potest, prout statut Urbanus VIII. anno 1625. & annovavit Innocent. XII. anno 1694. ut patet ex Bulla per extensum data in Appendix tom. 1. pag. 346. Verum quoties vigore facultatis obtentæ reduci debet, unum ab Ordinariis avertendum erit nempe, quod eleemosyna Rectoris Beneficii, seu Cappellani, non erit regulando juxta taxam forte præscriptam in Synodo pro Beneficiis, & Cappellaniis perpetuis erigen-

dis, puta duorum juliorum, vel quindecim, aut decem, & septem assūm pro qualibet Missa; sed toties quoties fit reduc̄tio ob diminutionem, & deperditionem reddituum, & fructum Dotis in fundatione assignatae, semper juxta stylum ejusdem Sacr. Congregationis, erit facienda ad manualem elemosynam habita ratione ad utensilia necessaria pro celeratione eadem Congregat. 26. Martii 1679. & 31. Martii 1695. in Romana. Neque ad retardandam reductionem, habenda erit ratio de ubertate reddituum exactorum in præteritum: adē ut, qui per multos annos recipit pro Missis celebratis duplex stipendium, illud teneatur compensare in causa decrementi; quia attendendum erit, quid percipiatur actu de tempore petitæ reductionis, nulla habita consideratione de exactis in præteritum, ut dubio de hoc excitato respondit Congregat. Concil. 19. Aprilis 1692.

64. RESIDENTIAM FACIANT. Canonici qui sunt in Civitate ubi Cathedralis est, vel in ejus Suburbiis dicuntur præsentes, & residentes, & ideo ubi est consuetudo (quid quid dicat Ventrigh. prax. annot. 19. num. 18.) invicem se substituere possunt: ceteri autem qui manent in locis Diœcesis substituere non possunt: cordi autem Episcopo esse debet, ne Canonici præsentes facultate substituendi abutantur, & substitutiones fiant in fraudem, quod ejus arbitrio remittendum esse censuit Sac. Congregat. Concilii in Alatria 24. Martii 1612. & idem monuit in Calien. 29. Junii 1628. in qua respondit, Decretum Episcopi (substitutionem approbantis) esse confirmandum; illud tamen intelligendum, ut Canonici se invicem substituere valeant, dummodo non substituatur ii, qui eodem tempore servitio sint adstricti, & Episcopus curet, ne hac substituendi facultate abutantur, & iterum Decreta hæc de Canonicorum substitutione approbat in Feretranæ 17. Novembr. 1681. lib. Dec. 35. fol. 454. Hanc tamen Consuetudine vigente in pluribus Cathedralibus non gaudent, neque utuntur Coadjutores Canonicorum at respondit Sac. Congr. Cor-

tili in Casertana 28. Junii 1604. Neque Canonici ipsi, quando vellent se subtrahere a servitio Diaconi, vel Subdiaconi in Missis solemnibus quæ celebrantur à Dignitatibus: nam tunc substituere non valent sine consensu Episcopi Congr. Concl. in Baren. 11. Julii 1682.

65. Abfelse autem ab Ecclesia, & vaccinationibus uti non possunt, diebus Dominicis, & festis totius anni, nec diebus Adventus, Quadragesimæ, Octavarum Nativitatis, & resurrectionis Domini, Pentecostes, & Corporis Christi, & nunquam à servitio eodem tempore ultra tertiam partem abfelse debet, ut ead. Congreg. re-scripsit in Interamen 21. Julii 1640. lib. xvi. dec. pag. 392. Zecch. de republ. Eccles. tit. de Benefic. num. 6. vers. quod si beneficia, & ideo potest Episcopus edicere, ne fine ejus licentia abfelse valeant, Gavant. manual. Episc. verb. Canonicorum residentia in addit. num. 1. Barbos. de Canonic. cap. 20. n. 5.

66. Contra verò non residentes quatenus Episcopus velit procedere ad privationem fructuum, ac etiam Beneficiorum, tenetur servare dilationes præscriptas à Concilio Ieff. 24. c. 12. de reform. cum enim in una Cathacen. quæsum est in Sac. Congr. Concilii.

- I. An in causa privationis Beneficii ob non residentiam debeant servari dilationes trium annorum à Sac. Congr. præscriptæ?
- II. An servatio dictarum dilationum sit arbitraria Ordinario in Canonicatibus?
- III. An ex eo quod Canonicatus Cathacen. quatenus etiam constaret in solis Distributionibus sine Præbenda, aut massa grossa in illius privationem ob non residentiam dd. temporum dilationes à Sac. Conc. præscriptæ potuerint ab Ordinario remitti eo quod illius cap. dispositio non applicatur, cum non existentibus fructibus non potuerit fieri sequestrum.
- IV. An ex eo quod idem Canonicus

absens fuerit spacio duorum, & plus annorum post quorum lapsum tantum fuerit monitus, currat eidem terminus trium annorum à Sac. Concil. indultorum, vel sex mensum à die absentie, vel à die pri-mæ monitionis.

An à privatione etiam ser. ser. facta ab Ordinario de Canonicatu ob non residentiam, detur appellatio suspensiva, vel tantum devolutiva?

Die 14. Nov. 1671. ead. Congreg. re mature dil-cusa, censuit.

Ad 1. Affirmative.

Ad 2. negativè.

Ad 3. in causa proposito posse omitti sequestrationes fru-ctuum, non verò dilatio-nes temporum.

Ad 4. incipere triennum à die absentie.

Ad 5. non dari suspensi-vam.

67. Et cum postea in eadem Causa pro dilucidatione 4. Dubii quæsum est, an contra d. Canonicum non residentem posset procedi ad privationem juxta Sac. Ca-nonum Constitutiones post lapsum trium mensium, & ultra secundi anni, velex-pectandum esset, quod laberetur tertius annus integrè.

Die 21. Maii 1672. censuit expeditum esse triennium complectum.

68. Verum est tamen, quod penden-te triennio, poterit Episcopus contra abientes procedere per censuras, illosque suspendere non obstante, quod inchoata fit via judicij præscripta à Concilio, juxta dispositionem text. in cap. ex tuę s. contra de cleric. non resid. prout ead. Congreg. declaravit in Palentina 18. Nov. 1673. præ-viis tamen debitibz monitionibus facien-dis post tres Menses absentie, ad dicendū causam quare ob illorū contumaciam in residendo, non debeant juxta ca-nonum præscriptum puniri fructuum subtractione, & glaudio censurarum quæ monitiones debent esse personales, quan-do

do habetur notitia loci , ubi absens reputatur : quod si notitia non habetur , sed si habetur non est tatus accessus , possunt citari per Edictum affigen ad valvas Ecclesiae ubi adeat Canoniciatus , ut habetur ex dict. c. ex tua de cler. non resid. & docet Ventrigl. in prax. par. 1. annot. 19. §. 3. num. 2. & 3. ubi num. seq. tradit formam procedendi ad privationem Leo Thes. for. Eccles. part. 3. cap. 2. nu. 23.

69 Poenæ autem non residentium , possunt infligi etiam contra Canonicos Coadjutores cum futura successione , & ideo monendi sunt ad residendum sub pena privationis , ut respondit eadem Congregat. Concilii 12. Martii 1672. & in Oxom. 8. Maii 1688. libr. 38. fol. 204. quamvi hi Coadjutores etiam coadjutis absentibus non possunt Capitulis interesse , nec in illis votum dare , nec officium antianitatis exercere , nisi eis in litteris Apostolicis jura hæc expresse non concedantur , ut partibus auditis , censuit eadem Congregat. in Narnien. 20. Maii 1649. Quo enim ad antianitatem Coadjutoris nulla habetur ratio ; quia non computatur à die Coadjutoriæ , sed à die obitus Coadjuti , Tondut. quest. benef. tomo 1. part. 2. cap. 1. §. 13.n. 10.

70 Ethic adverte , quod si Canonicus , aliusve Præbendatus monitus ad residendum redeat , & iterum post paucos dies iterum à residentia recedat , non dicitur rediisse , sed est , ac si non venisset , & contra eum poterit procedi , tanquam absentem , ut in puncto tenet Graff. consil. libr. 3. de cleric. non resid. consil. unico numer. 18. & 27. & libr. 5. de pœnit. & remiss. consil. 11. numer. 10. ubi quod propriè rediisse dicitur , illud , quod mansurum est l. aliud est capere 71. ff. de verb. signific. docetque iste Author , quod licet statutum Episcopi non valeat excommunicare absentem extra propriam Diœcesim capit. secundo , de Constitutionibus in sexto , adhuc possit ore (dummodo præcedat monitio) Censura ligare non residentem , quamvis delictum incæperit in aliena Diœcesi .

71 SUB POENA AMISSIO
NIS DISTRIBUTIONUM . Po-

test Episcopus Decretum edere , né Canonici , & alii de Capitulo discedant ab Ecclesia tempore Concionis ; & quod illi intersint quotidie sub pena amissionis distributionum illius diei , in qua defecerint , Nicol. in fosc. verb. Canonicus numer. 33. ubi Decreta Congreg. refert , & declaravit Congreg. Concil. in Nicien. 18. Novembr. 1628. lib. 13. Dec. pag. 562. in qua decisum extitit Canonicos absentes per tres menses lucrari fructus Præbendarum amissis Distributionibus quotidianis , quæ inservientibus accrescant quacunque contraria consuetudine etiam immemorabili non obstante , & in Civitatis Castelli 29. Aprilis 1623. lib. 99. Posit. pag. 45.

72 Item potest illos Episcopus Distributionibus privare , quando tempore quo celebrantur Divina Officia , haberent , & tenerent Capitulum : cum hoc nou sit permittendum , nisi aliqua causa valde urgens , illud in aliud tempus transferri non patiatur Sacr. Congregat. Concil. Orléan. ad 11. 27. Martii. 1632. lib. 14. fol. 599. vel si dicto tempore Missas planas celebrarent , nisi ad celebrandum ab eo ad quem Chori directio pertinet jussi fuerint , ibidem ad 12. vel si Choro interessentes alta voce non psallerent , Congr. Concil. in Vicentina 7. Junii 1636. quavis contraria consuetudine non obstante , lib. 1. Dec. pag. 361.

73 Amplia hæc omnia in Canonicis , & Præbendatis , qui sunt Officiales Tribunalis Sanctæ Inquisitionis : licet enim Sacr. Congregatio Sancti Officii teneat , quod Deputati ad serviendum Officio Inquisitionis nempe , Inquisitores , Fiscales , & Notarii sint exempti à servitio Chori , & lucentur Distributiones , ac si actu inservirent ; Consultores verò pro tempore quo actu serviunt Sacr. Congr. S. Offic. apud Caren. de S. Offic. part. 1. tit. 8. §. 10. numer. 67. Sacr. tamen Congr. Concilii (ad quam pertinet hoc decernere) in una Mediolanen. 3. Febr. 1635. censuit Ministros Sacrae Inquisitionis non lucrari distributiones quotidianas absque Sedis Apostolicae Indulso Decision. 15. pagin. 156. quæ declarationes contraria invicem non sunt quia Congregatio Sacrae Inquisitionis ita declarando concessit

cessit Indultum : Sac. vero Cong. Concilii, respondit prout de jure Concilium interpretando . Et idem procedit in subcolleto Spoliorum , qui etiam si occupetur in officio non acquirit Distributiones , nec inservire valet per Substitutum *Sac. Congregat. Conc. in Senogallien. 2. Junii 1703.*

74. At è converso non potest Episcopus decernere , ut Canonici in Sacris non constituti , non gaudeant Distributionibus , *Congreg. Conc. in Patavina 23. Augusti 1631.* neque quod Canonicis Jubilatis vigore Indulti , non debeantur Distributiones extraordinarie , quæ vel ob absentiam , vel vacationem Canonorum interessentibus accrescunt : Nam pro his Indultum Suffragatur *S. Congr. Concil. in Romana 5. Maii 1703.* & in Burgi Santi Domini 19. Aprilis 1704. Neque quod distributiones quæ vigore cap. 3. sess. 2. Conc. Trid. amittuntur à Canonis , accrescunt inservientibus , applicentur fabricæ Cathedralis , sive alteri pio loco : quia non habet à jure hoc arbitrium ; quidquid sit de aliis Distributionibus , quæ vigore cap. 3. sess. 22. amittuntur à Dignitatibus , ut respondit *Sac. Congreg. Concil. in Caurien. 5. Maii 1603.* & frequenter alibi .

75. Amittuntur autem Distributiones abique alio Ordinarii Decreto , quoties Canonici absint à residentia occasione litium concernentium interesse suarum Præbendarum sine licentia Episcopi , quæ necessaria est , ut respondit *S. Congr. Conc. in Cavallacen. 3. Julii 1677.* in qua cum Præpositus illius Cathedralis , d. licentiam in casu proposito non fuisse necessariam contenderet , repropensa causa sub die 18. Septembr. ejusdem anni . Decretum confirmavit , vel detineantur in Carceribus pro debito civili ; nam tunc distributiones non lucrantur *Sac. Congreg. Concil. in Romana 15. Decembr. 1657. lib. 11. Dec. fol. 150.* vel inserviant eidem Episcopo Missam privatè celebranti tempore quo Divina Officia celebrantur , nam sunt punctandi *eadem Congr. in Arianen. 17. Maii 1704.*

76. Verum debentur Canonico delegato ab Episcopo ad visitandum limina , id est pro tempore accessus , mansionis ,

& regressus , quod tempus Congregatio Concilii constituit esse trium mensium in una Vasconen . 17. Aprilis 1627. lib. 13. Dec. pag. 241. Antonell. de loc. legal. lib. 1. cap. 13. num. 31. Canonicco Coadjuto durante infirmitate etiam Coadjutore absente *Sac. Congregat. Concil. in Urbevetanag. Septembr. 1628. in Camerinen.... Febr. 1638.* Canonicco inquisito , & postea absolute tanquam non culpabili , etiam cum clausula ex hac tenus deductis *ead. Congr. in Romana 19. Augusti 1684.* & alibi dixi Canonicco absente à Choro urgente necessitate ratione . Officii pro Servitio Capituli vel Ecclesiæ Congregat. particular. Cardinal. Deputat in Romana inter Canonicos , & Archipresbyterum Ecclesiæ Collegiatæ *S. Marie in Cosmedin. 14. Septemb. 1705. ad 34.* Canonicco Jubilato , etiam quæ proveniunt ex emolumentis Procescionum , & Anniversariorum , & aliorum , dummodo Testatorum voluntas non obstat *Sac. Congr. Conc. in Romana 5. Martii 1678. in Novarien. 29. Novemb. 1681.* & in Perusina 17. Julii 1688. etiam si Distributiones sint auctæ post Indultum quia participat de augmento *ead. Congr. in Lunen. Sarzanen. 16. Maii 1685.* quamvis functionibus non intersit , & onera Misericordiarum aliis injuncta pro rata non adimplat , *d. Lunen. Sarzanen. & in Urbania. 29. Novemb. 1687. lib. 27. fol. 672.* & in Romana 24. Martii 1704.

77. Non tamen suffragaretur Indultum Jubilationis post quadragenarium servitum , si esset concessum à Capitulo , quia Canonici non habent hanc potestatem , sicuti nec possunt concedere Canonicis absentibus , quod participant de aliqua parte Distributionum , non obstante consuetudine , ut respondit *ead. Congr. in Segbien. 15. Decembr. 1703.* contra Monet. de distrib. par. 2. q. 12. n. 61.

78. Et hic est advertendum , quod ex tempore laudabilis servitii Ecclesiæ quadragesima anhorum propter quod solet à Sac. Congregat. Indultum concedi jubilationis , est deducendum servitum praestitum tempore Clericatus ante adeptam Præbendam , quod non computatur ad favorem Indultum petentis , ut respondit *d. Congr. in Tranen. 13. Januarii 1703.*

79 Qui

79 Qui autem à residentia absit de licentia Sacr. Congregationis cum solita clausula - dimissa tertia parte fructuum . Si habeat Præbendam gravatam pensione , debet dictam 3. partem dimittere ab eo solum fructu , quod superest detracta pensione supra Præbendam reservata , ut pro Canonico S. Laurentii in Damaso Urbis respondit Sacr. Congregat. Contilii 3. Junii 1690. licet (ut asserebatur in Basilicis Majoribus ejusdem Urbis detractio fieret a toto Præbendæ fructu nullo habito respectu ad pensiones) .

80 Ad residentiam , & ad cætera onera incumbentia Canonici , & Beneficiis residentialibus , tenentur Canonici , & alii Præbendati , qui Officium Subcollectoris , aut Decimatarum Exactoris exercent , quia in his , quæ concernunt Divinum Servitium , cultam Ecclesiæ , administrationem locorum piorum Officiales hujusmodi remanent subjecti jurisdictioni Ordinariorum , & sicut cæteri obedire , & adimplere injuncta tenentur , prout sepe declaravit Sacr. Congreg. Concilii , & præcise in Alexandrina 18. Julii 1648 lib. 18. pag. 497. in Belcastren. 15. Januar. & in Melphitanæ 19. Martii 1650. lib. 19. pag. 33. & Sac. Congr. Episc. in Pisauren. 16. Junii 1690. Pignetell. consult. 379. tom. 1. Et clarius haec patent ex generali subnexo Decreto per Papam approbato ejusdem Congr. Concilii .

81 Qui autem possidet Ecclesiam Parochialem perpetuè unitam Dignitatem Cathedralis , tenetur residentiam facere in ipsa Cathedrali ; in Parochiali vero est constitendum ab Episcopo Vicarius perpetuus eum congrua fructuum assignatione juxta Constat. Pii V. quod si ad vitam unio facta reperiatur , teneri ad residentiam in Parochiali respondit Sacr. Congr. Concilii in Imolen. 9. Decemb. 1651. in qua confirmavit , & dandam esse decrevit Declarationem antiquam in hac re emanatam 7. Januar. 1590. lib. 19. pag. 161.

DECRETUM

Generale .

SUBCOLLECTOR .

S U M M A R I U M .

- 1 Clauses proemiales mentem Legislatoris ostendunt : Dictiones præser-tim , maximè , etiam & aliae impli-cative implicant idem esse in casu contrario . ibi .
- 2 Referens est in relato cum omnibus suis qualitatibus .
Lex generaliter loquens , generaliter est intelligenda .
Ubi militat ratio legis ibidem debet mi-litare ejusdem legis dispositio .
Lex respiciens plura determinabilia , debet ea æqualiter determinare .
- 3 Referens , ubi alter loquitur quam re-latum , attendendum est relatum .
- 4 Episcopi , & alii Prælati Regni Neapolitani possunt designare usus pios in quos erogari debeant bonaver eos re-liga , favore tanen Cathedralium , vel Parochialium , quæ prius cade-bant sub spolio , & nu. 5.

DIE 27. Febr. 1677. Sacr. Congr. Eminentissimorum S. R. E. Cardina- lium Concilii Tridentini Interpretum , ad occurrentum controversiis , ac querimo-niis circa Sub collectores Spoliorum , aliosque Commissarios Cam. Apostolieꝝ pre-fertim Regni Neapolitani , ad eamdem Sac. Congregationem delatis , salubriter il-tenta auctoritate , etiam sibi è SS. D. N. Clem. IX. & S. M. Clem. X. & SS. D. N. Innoc. XI. tributa , prævia matura consul-tatione , statuit , & decrevit , ut in posterum in singulis infra scriptis Diœcesibus videlicet Aquinaten. Accerrarum , Aliphana , Avellinen. Ascolana in Piceno , Asculana in Apulia , Atrien. Bisacciarum , Bitecten , Bituntina , Brundusina , Belcastren. Bov. Carinolen. Calven. Cajacen. Cafertana , Campanien. Capritanen. Conversanen.

Co-